

16/9

Beskyllningarna mot statsrådet Quensel

I Kejneaffären har framställningar gång efter annan gjorts till Dagens Nyheter från enskilda personer med begäran att tidningen skulle offentliggöra namnet på den för inkorrekt ingripanden i hela utredningsarbetet misstänkte X. Man har gjort gällande att Dagens Nyheter och pressen över huvud av rädsla för repressalier eller av undfallenhet mot de maktägande skulle ha förmåtts att hålla tyst. Med anledning härav vill Dagens Nyheter betona att enligt de uppgifter tidningen fått och de efterforskningar den gjort ingen som helst bindande bevisning finns beträffande X:s uppträdande. Den viskningskampanj som under månader drivits mot en medlem av regeringen finner Dagens Nyheter under dessa förhållanden obegräddad och stötande, och tidningen vill tillråda allmänheten att inte döma en person på rykten och misstankar. Denna uppfattning får uppenbarligen ytterligare stöd sedan en medlem av statsrådet, hr Quensel, förklarat sig vara den åsyftade X och personligen bedyrat sin oskuld.

17/9

82

VADJAN till väljarna

Valet i dag är kommunalt, men det har på två sätt politisk betydelse. Första kammaren kommer att till stor del väljas av kommunala förtroendemän, som nu utses. Den folkopinion som i dag kommer till uttryck påverkar — det är ännu viktigare — regering och riksdag, den präglar hela den atmosfär i vilken politiken arbetar. Det är därför naturligt att debatten fått en allmän och principiell karaktär. Det är till stora frågor som väljarna måste ta ställning.

Problemen är till stor del desamma som för två år sedan. Men det läge i vilket vi diskuterar och strider har blivit allt mörkare. Den ryska erövringsviljan fördunklar framtiden; dess tjänare i vårt land har blivit fräckare i sina uppmaningar till förräderi, i sina förhoppningar på ett maktövertagande med hjälp av främmande arméer. Som alltid har den yttre oron stärkt känslan av samhörighet och viljan till samarbete hos svenska demokrater. Enigheten om försvaret är det främsta uttrycket för detta. Även på andra områden talas allmänt om behovet av uppgörelser och ömsesidiga eftergifter. Maningarna till samling, inte till strid, har dominerat.

Denna ändring beror inte bara på skärpningen av utrikesläget. Den sammanhänger också med att 1948 års val medförde en väldig framgång för det förmedlande partiet i svensk politik. Folkpartiet, som på en gång gick fram från 26 till 57 platser i andra kammaren, har dels genom sin styrka, dels genom sina möjligheter att bli än starkare kunnat i mycket påverka den politiska utvecklingen. Dess krav från 1948 har tyst eller öppet erkänts: regleringarna har steg för steg avvecklats, trots att de tidigare betecknats som led i införandet av planhushållning; det sociala reformarbetet har fortsatt; socialiseringen, år 1945 framställd som socialdemokratins mål, har nästan försvunnit ur debatten. Och sist, men inte minst: just kravet på samarbete präglade folkpartiets program.